

Komán Zsombor

ha az ősz

ha felfalja az ősz a parkot
a szobrok kacsintás helyett
hosszan ásítanak

ha felfalja az ősz a parkot
a nedves sétányon sárgás
levélrácok

ha felfalja az ősz a parkot
a felhők, lombozaton átderengő
fények, ha a kezek

ha felfalja az ősz a parkot
a válaszok nélkülözhetőségének
nyugalma

ha felfalja az ősz a parkot
én sem maradok, levél leszek
egy korhadozó fapadon

ha felfalja az ősz a parkot
nem félek a reménytelenségtől
benne bízom

ha felfalja az ősz a parkot
a múzsa az elmúlás homlokára
játszik csókot

ha felfalja az ősz a parkot
a halál fájó szenvedéllyel alkot
a fák és a kezek